

Folketingets Bedkommende; det er nu Ændringsforslagene for Landstinget, der foreligger. — Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføreren (Steffensen): Som det høje Ting vil have set af Betænkningen, er Fællesudvalget blevet enigt om Ændringsforslag, hvis Vedtagelse vil bevirke, at denne Lov kommer til at foreligge i enslydende Stikelse fra begge Ting. For Landstingets Bedkommende er det foreslaaet, at man gaar ind paa de Ændringer, der i det andet Ting ere vedtagne til § 5, men som vi stemte ud her ved æneste Behandling, nemlig for det første, at en Tønde Hartkorn med Hensyn til Snekastningsbyrden skal stilles lige med 3 à 5,000 Kr. Assurancefum og 1 à 2 Mand's Folkehold, saa at der altsaa ved Regulativernes Affattelse gives Valget mellem, hvorledes man vil sætte Hartkorn i Forhold til Assurancefum og Folkehold indenfor disse Grænser; for det andet Bestemmelsen om, at der ved Udarbejdelsen af Regulativerne skal iagttages, at der paalignes hver fuld Tønde Hartkorn eller dertil svarende Bygningsassurancefum eller Folkehold samme Snekastningsbyrde, saaledes at Regulativerne altsaa ikke skulle have noget Spillerum i den Henseende. Derimod er man bleven staaende ved den Bestemmelse med Hensyn til Skovstyldens Deltagelse i Snekastningsbyrden, som blev vedtagen her i Tinget. Derhos er der foreslaaet, at der i § 7 indsættes en Antydning af Unseligheden af, at man kommer til en Omregulering af Skovstylden. Hele Udvalget er nemlig enigt i, at Styldsetningen af Skovene er saa forældet — den er jo ogsaa over 200 Aar gammel — at det vilde være ønskeligt at saa dette Forhold omordnet, og man har derfor rettet den Opfordring til den højtærede Indenrigsminister, at han vil tage dette Spørgsmaal under Overvejelse og fremme denne Sag saa hurtigt som muligt. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig at anbefale det høje Ting at vedtage Fællesudvalgets Indstillinger for Landstingets Bedkommende.

Breinholt: Da man kender min Stilling til den foreliggende Sag, kan det maaske have indret adskillige, at jeg er gaaet med til den Næste Forslag, der foreligger som Indstillinger fra Fællesudvalget. Forklaringen er imidlertid meget simpel: man bøjer sig for det uundgaelige, og netop den Omstændighed, at dette Lovforslag næsten uftadt er gaaet gennem Fællesudvalgets Stærksild, viser, hvor uundgaeligt det er. Jeg har derfor i god og fuld Overens-

stemmelse med min hidtidige Optræden søgt at gøre dette uundgaelige saa taaleligt, som det efter Omstændighederne var muligt, og jeg tror, at det er et Fremskridt, der er sket her; derfor har jeg kunnet gaa med til Indstillingen, men tør dog ikke ved denne Indstilling paa nogen Maade forbinde mig derfor til at stemme for Loven, da jeg tror, at den vil gøre mere Skade end Gavn og frembringe flere Ulemper end Fordele. Jeg agter derfor til Slutning at stemme mod Loven.

Indenrigsministeren (Fingerslev): Jeg skal tillade mig at tro, at det ærede Medlem staar ene, temmelig ene om sin Mening baade i denne Sal og uden for denne Sal, men det skal jeg ikke gaa nærmere ind paa. Ændringsforslagene føler jeg ingen Trang til at udtale mig om, de have været debatterede her mange Gange. Det høje Ting veed meget vel, at der er nogle af dem, jeg synes mindre godt om, og der er et enkelt, som jeg maaske ellers ikke kunde slutte mig til, men Fællesudvalgets Indstilling er jo enstemmig, og der er intet Spørgsmaal om, at den vil blive vedtagen og Lovforslaget blive bragt til Ende, hvilket jeg i og for sig anser for heldigt. — Angaaende den Henstilling, man har gjort med Hensyn til Skovstylden, skal jeg sige et Par Ord. Den nuværende Ordning blev truffen 13de Oktober 1696, og Reglen var den, at Skovene skulde anslaaes til Svin's Olden, og at 1 Td. Hartkorn skulde beregnes efter 24 Svin's Olden. Det er den Hovedregel, som bestaar endnu den Dag i Dag i Henhold til en nu snart 200 Aar gammel Forordning. Det er vel bekendt, at Forholdene have udviklet sig siden den Tid paa en meget forskellig Maade. Den ærede Ordfører for Fællesudvalget har tidligere gjort meget udførlig Rede derfor, og det skal jeg ikke nærmere gaa ind paa; men det er vel bekendt, at der er mangfoldige Ting, der under de nuværende fattigste Forhold og under den nuværende fattigste Bestatning og Iste-Bestatning — der findes jo Skove uden Skovstyld — maa undersøyes, inden man kan gaa videre. Dertil kommer Spørgsmaalet om, hvilken Betydning Forordningen af 27de September 1805 om fremtvungen Fredstovsforpligtelse maa have overfor Styldsetningen, og der er adskillige andre Ting, som ogsaa maa klares, inden man kan gaa til en speciel Undersøgelse af, hvorledes Foranstaltningen skal træffes. Jeg siger dette, for at man ikke skal hengive sig til den Illusion, at det vil være et let Arbejde at komme igennem med, at gaa til en forandret Styldsetning af Skovene, men i øvrigt skal Sagen blive taget under Over-